vonnis
RECHTBANK OOST-BRABANT

Strafrecht

Parketnummer: 01/820893-12
Datum uitspraak: 15 februari 2013

Vonnis van de rechtbank Oost-Brabant, meervoudige kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen:

[verdachte],
geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1977,
wonende te [woonplaats], [adres].

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 1 februari 2013.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van de raadsman van verdachte naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.
De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 21 januari 2013.

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op een of meer tijdstippen in of omstreeks de periode van 18 april 2012 tot en met 19 april 2012 te Geldrop, gemeente Geldrop-Mierlo en/of Best, althans in Nederland,
(telkens) tezamen en in vereniging met een ander of anderen en/of alleen,
(telkens) opzettelijk en wederrechtelijk in een of meer geautomatiseerde werken, te weten de webserver van [naam site], of in een deel daarvan, is binnengedrongen, waarbij de toegang is verworven met behulp van een valse sleutel en/of door het aannemen van een valse hoedanigheid, immers heeft/hebben hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) meermalen, althans eenmaal,
- ingelogd op die webserver, met gebruikmaking van inloggegevens en wachtwoord, tot welk gebruik hij en/of zijn mededader(s) niet gerechtigd is/zijn en/of
- (vervolgens) (medische) dossiers/gegevens bekeken;

artikel 138ab lid 1 Wetboek van Strafrecht

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is verdachte daardoor niet in de verdediging geschaad.

De formele voorvragen.
Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is. De rechtbank is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in zijn vervolging worden ontvangen. Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

De rechtmatigheid van het bewijs.

Het standpunt van de verdediging.
Door de raadsman is, kort gezegd, gesteld dat het bewijs tegen [verdachte] onrechtmatig is verkregen. Hij voert daartoe aan dat, door aangifte te doen, de psychiater en de instelling het medisch beroepsgeheim hebben geschonden dat zij tegenover [verdachte] in acht hadden te nemen. Het openbaar ministerie heeft

deze schending bevorderd, of er in elk geval bewust gebruik van gemaakt. Al het verdere bewijs tegen verdachte komt voort uit deze schending, zodat er geen wettig bewijs tegen [verdachte] is.

Het standpunt van de officier van justitie.
De door de raadsman beoogde bewijsuitsluiting is niet aan de orde.
De informatie van de psychiater betrof noodzakelijke informatie om nader onderzoek te kunnen verrichten naar de geconstateerde computervredebreuk. Het medisch beroepsgeheim kan ermee op gespannen voet staan, maar staat er niet aan in de weg.

Het oordeel van de rechtbank.
De rechtbank volgt de raadsman niet in zijn verweer. Indien er een (redelijke) verdenking bestaat dat iemand zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbaar feit, dan mag de benadeelde van dit feit aangifte doen. Dit wordt niet anders wanneer een verdachte patiënt is en/of een aangever (tevens) geheimhouder. Immers, dan zou een patiënt straffeloos delicten kunnen plegen tegen een behandelaar of andere geheimhouder. Bij het doen van een dergelijke aangifte dient wel, als uitgangspunt, een geheimhouder zo veel mogelijk het beroepsgeheim in acht te nemen.
In deze zaak moest in de aangifte en overige verklaringen de (mogelijke) feitelijke toedracht tot het delict genoemd worden, te weten: de omstandigheid dát verdachte ten behoeve van een behandeling op een bepaalde plaats op een nader bepaald tijdstip in de werkkamer van een geheimhouder is geweest. In deze feitelijke gebeurtenis lag immers het aanknopingspunt voor verder strafrechtelijk onderzoek. In de aangifte en verdere verklaringen zijn voor het overige geen medische of andere vertrouwelijke gegevens over [verdachte] bekend gemaakt. Onder deze omstandigheden is geen sprake van het schenden van het beroepsgeheim door te verklaren zoals er in deze zaak is gedaan. Dit leidt er toe dat de rechtbank het verweer verwerpt.

Bewijs.

Inleiding1
De rechtbank zal allereerst een korte samenvatting geven van de feiten. Daarna volgen, samengevat, de standpunten van het openbaar ministerie en de verdediging. De rechtbank zal daarna haar oordeel geven.

Tijdens een bezoek aan de [instantie] op 16 april 2012 heeft verdachte onbedoeld een inlogcode en bijbehorend wachtwoord voor de website [site] gehoord. Op 18 april 2012 heeft verdachte op zijn computer te [gemeente], met de door hem gehoorde inlogcode en wachtwoord met succes ingelogd op de site van [site]. Hij heeft daarna in het systeem een aantal medische dossiers/gegevens bekeken.2 3
De door verdachte gebruikte inlogcode en het wachtwoord bleken afkomstig te zijn van de bij de [instantie] werkzame psychiater [psychiater]. [psychiater] had niemand toestemming gegeven tot het gebruik van zijn inlogcode en het wachtwoord.4 5 6
Verdachte heeft op 18 april 2012 de hem bekende [medeverdachte] gebeld en verteld dat hij kon inloggen op de webserver van [site]. De volgende dag heeft

verdachte in Best, samen met [medeverdachte], met gebruikmaking van de door verdachte gehoorde inlogcode en wachtwoord, ingelogd in het geautomatiseerde systeem van [gegevensbeheerder]. Na het inloggen hebben verdachte en [medeverdachte] de op de webserver van [gegevensbeheerder] opgeslagen medische gegevens/dossiers van een aantal patiënten bekeken. 7 8
[medeverdachte] heeft de medische gegevens van een aantal personen uitgeprint en geanonimiseerd. [medeverdachte] heeft daarna naar het kantoor van [gegevensbeheerder] gebeld, de door hem geconstateerde situatie voorgelegd en gevraagd naar de leiding. De telefoniste heeft [medeverdachte] vervolgens gevraagd het door hem geconstateerde probleem schriftelijk te melden.
[medeverdachte] heeft vervolgens naar Omroep Brabant gebeld en daar zijn bevindingen met betrekking tot de site van [gegevensbeheerder] gemeld.
Een cameraploeg van Omroep Brabant is naar Best gekomen. Daar heeft medeverdachte [medeverdachte] wederom ingelogd in het geautomatiseerde systeem [site] met gebruikmaking van de inlogcode en het wachtwoord van [psychiater]. Daarna zijn opnieuw de op de webserver van [gegevensbeheerder] opgeslagen medische gegevens/dossiers van een aantal patiënten bekeken in aanwezigheid van een of meer journalisten van Omroep Brabant.

Het standpunt van de officier van justitie.
De officier van justitie acht de ten laste gelegde computervredebreuk op 18 april 2012 wettig en overtuigend bewezen. De officier van justitie is van oordeel dat verdachte partieel dient te worden vrijgesproken ten aanzien van het medeplegen.
Het recht op privacy van derden was in het geding. Het ging om gevoelige, medische gegevens van derden, die zonder hun goedvinden, zelfs buiten hun medeweten, zijn geraadpleegd.
De maatschappelijke relevantie van het aan de kaak stellen van de misstand was veel beperkter dan de verdachte doet voorkomen. Het zogenaamde 'gat' in de beveiliging zat niet zozeer in de technische opbouw van de website, maar in het feit dat door een gebruiker op onzorgvuldige wijze is omgegaan met inloggegevens.
Het door de verdachte opgevoerde doel van zijn handelen had ook op een minder vergaande manier bereikt kunnen worden.
Verdachte en medeverdachte hadden zich kunnen beperken tot het inloggen in het systeem, zonder verder specifieke dossiers met daarin voornoemde gevoelige gegevens te bevragen. Ze hadden zich in ieder geval kunnen en moeten beperken tot het openen van het eigen dossier van [verdachte].
Medeverdachte [medeverdachte] is nog een stap verder gegaan en heeft afdrukken gemaakt uit specifieke dossiers. [medeverdachte] had hetzelfde kunnen bereiken door te volstaan met een print screen na het inloggen, dan wel zich ook hierbij te beperken tot het dossier van [verdachte].
Beide verdachten hadden anders kunnen handelen in de vervolgens getroffen maatregelen. [verdachte] had [gegevensbeheerder] kunnen benaderen, maar koos ervoor om [medeverdachte] in te lichten.
Zowel voor het geval dat [medeverdachte] stelt dat hij heeft gehandeld als ethisch hacker, als voor het geval hij heeft gehandeld als journalist, heeft hij een zorgvuldige en noodzakelijke stap overgeslagen. Hij heeft [gegevensbeheerder] niet op een afdoende wijze op de hoogte gesteld voordat hij het hele verhaal naar buiten heeft gebracht. Een telefoontje met een telefoniste was in dat licht niet voldoende.
Het recht op de bescherming van de integriteit van het geautomatiseerde systeem waar de website op draaide (het belang dat primair wordt beoogd te beschermen in artikel 138ab Sr), alsmede het recht op privacy van de betrokken derden, dienen zwaarder te wegen dan het recht op de vrijheid van meningsuiting en nieuwsgaring van de verdachten. Artikel 10 van het EVRM staat een strafvervolging, noch een strafoplegging van verdachte in de weg.

Het standpunt van de verdediging.
De website van [gegevensbeheerder] had een zodanig laagdrempelig beveiligingssysteem dat [verdachte] met succes kon inloggen vanaf zijn eigen

computer. Na het inloggen had hij toegang tot alle dossiers. Daar moest bewijs van worden vastgelegd.
Verdachte heeft de achternamen van bekenden ingetypt. Hij heeft gezien dat er gegevens getoond werden van personen die hij niet kende. Medeverdachte [medeverdachte] heeft ervoor gekozen een aantal van die gegevens uit te printen en deze prints te anonimiseren.
De identificeerbare gegevens van een patiënt waren voor iedereen met de inloggegevens toegankelijk. Zelfs ook voor justitie zegt de aangever.
Er waren kennelijk geen regels gesteld aan de wachtwoorden.
Het systeem hield niet bij vanaf welk IP-adres werd ingelogd. Het hield alleen bij welke dossiers werden geraadpleegd.
[verdachte] is naar [medeverdachte] gegaan omdat hij [medeverdachte] de juiste persoon vond om zijn bevindingen aan voor te leggen, dit omdat [medeverdachte] op dat moment lid van de schrijvende pers en Statenlid was.
[medeverdachte] heeft naar [gegevensbeheerder] gebeld, maar is daar genegeerd. Pas nadat hij naar de pers is gestapt, heeft [gegevensbeheerder] stappen ondernomen.
Het is geen logische stap voor [verdachte] om naar de politie te gaan.
Er was een absolute maatschappelijke noodzaak om deze misstand zeer snel aan de kaak te stellen, op de wijze zoals verdachte dit heeft gedaan. Het handelen van verdachte was proportioneel.
Verdachte had wellicht wat minder dossiers aan kunnen klikken, maar dat doet aan de proportionaliteit van zijn handelen niet af.
Vanaf het eerste moment heeft [medeverdachte] de nodige zorgvuldigheid in acht genomen door alle prints te anonimiseren.
De wederrechtelijkheid van het handelen van verdachte ontbreekt. Dit moet leiden tot vrijspraak dan wel ontslag van alle rechtsvervolging.

Het oordeel van de rechtbank.

Vaststaat dat verdachte meerdere keren, zonder voorafgaande toestemming van de beheerder van de webserver van [website], opzettelijk deze server is binnengedrongen met de inloggegevens en het wachtwoord van [psychiater].

Verdachte heeft daarbij medische dossiers/gegevens bekeken. Verdachte en medeverdachte [medeverdachte] waren niet gerechtigd tot het gebruik van deze inloggegevens en het wachtwoord.

De rechtbank stelt voorop dat elke inbreuk op een geautomatiseerd werk zonder toestemming van de rechthebbende strafbaar is, tenzij er onder zeer bijzondere omstandigheden hogere belangen zijn die deze inbreuk kunnen rechtvaardigen.

[Verdachte] heeft bij de politie aangegeven dat hij vond dat het inloggen wel erg makkelijk ging en deze medische gegevens beter beveiligd zouden moeten worden. Zijn enige doel met het raadplegen van de gegevens en het inschakelen van [medeverdachte] was - zo begrijpt de rechtbank - de bescherming van de (gegevens van) patiënten.

Bij de beoordeling of in deze zaak sprake is van bijzondere omstandigheden die het wederrechtelijk karakter van het handelen van verdachte laten vervallen, zijn naar het oordeel van de rechtbank, mede gelet op het bepaalde in artikel 10 van het EVRM, drie factoren van belang. Ten eerste moet worden beoordeeld of verdachte heeft gehandeld in het kader van een wezenlijk maatschappelijk belang. Bij bevestigende beantwoording van deze vraag moet vervolgens worden bezien of het handelen van verdachte proportioneel was (ging verdachte niet verder dan noodzakelijk was om zijn doel te bereiken) en of er geen andere, minder vergaande, manier(en) was/waren om het door verdachte beoogde doel te bereiken (subsidiariteit).

[Verdachte] heeft bij toeval in een contact met zijn behandelaar diens inloggegevens en wachtwoord gehoord. Nadien heeft hij thuis geprobeerd in te

loggen op de site van [site]. Dit lukte hem en [verdachte] heeft vervolgens in zijn eigen digitale medische dossier gekeken en in het dossier van een vriend. Uit de inloggegevens van [gegevensbeheerder] blijkt overigens dat op 18 april 2012 tussen 18.46 uur en 19.45 uur in totaal de dossiers van drie mensen zijn geraadpleegd.9 De rechtbank gaat er van uit dat het verdachte is geweest die deze gegevens heeft geraadpleegd.
Verdachte [verdachte] stelde vast dat hij zonder moeite bij deze vertrouwelijke medische gegevens kon.

Het inloggen op de website en het vervolgens raadplegen van enkele dossiers op 18 april 2012 acht de rechtbank in casu niet wederrechtelijk. De rechtbank vindt het begrijpelijk dat [verdachte], in het licht van de bij hem gerezen vraag of de beveiliging van gevoelige patiëntgegevens wel afdoende was, proefondervindelijk heeft vastgesteld in hoeverre hij met een beperkte gebruikmaking van de inloggegevens en het wachtwoord van [psychiater] toegang had tot vertrouwelijke gegevens.

[Verdachte] heeft echter nagelaten, nadat hij vastgesteld had dat hij beschikte over de inloggegevens van een psychiater die hem toegang gaven tot een veelheid aan medische informatie van vele patiënten, de betreffende medewerker, diens werkgever en/of de beheerder van de medische gegevens ([gegevensbeheerder]) in te lichten. Naar het oordeel van de rechtbank was er op dat moment nog geen noodzaak om voor de oplossing van het door verdachte [verdachte] gesignaleerde probleem naar medeverdachte [medeverdachte] te stappen.
Verdachte had de tijd en had deze ook moeten nemen om de psychiater, diens werkgever en/of [gegevensbeheerder] gericht te benaderen en had het geconstateerde probleem op een adequate manier daar onder de aandacht moeten brengen. Indien op zijn melding niet adequaat zou zijn gereageerd, hadden mogelijk andere wegen open gelegen, waaronder de thans gevolgde. Door anders te handelen heeft [verdachte] daarbij de grenzen van de subsidiariteit overschreden, en was reeds om die reden zijn aandeel in de computervredebreuk op 19 april 2012 wederrechtelijk.

[Medeverdachte] wilde, nadat verdachte hem de situatie had gemeld, zelf vaststellen of het verhaal van verdachte [verdachte] waar was. Hiertoe heeft [medeverdachte] in Best samen met [verdachte] nog een keer ingelogd in het computersysteem van [gegevensbeheerder] en een aantal dossiers van patiënten bekeken. Met de verdediging is de rechtbank van oordeel dat het aantonen van gebreken bij de bescherming van vertrouwelijke, medische gegevens een wezenlijk maatschappelijk belang kan dienen. Onder de hierboven geschetste omstandigheden acht de rechtbank het dan ook gerechtvaardigd dat medeverdachte [medeverdachte], alvorens verdere stappen te ondernemen, zelf wilde vaststellen of het mogelijk was met de gehoorde code in te loggen. Dit inloggen op de website en het vervolgens raadplegen van 1 à 2 dossiers acht de rechtbank in casu dan ook voor medeverdachte [medeverdachte] niet wederrechtelijk. Voor [verdachte] ligt dit, gelet op het hiervoor overwogene, anders omdat hij al na de eerste raadpleging een andere weg had dienen te volgen. Hij is voor al dit verdere handelen om die reden wel strafbaar.

Uit de inloggegevens blijkt dat er op 19 april 2012 tussen 11.18 uur en 12.17 uur zeven patiëntnamen zijn geraadpleegd met de gegevens van [psychiater].10

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verdachte wederrechtelijk heeft gehandeld en zich schuldig heeft gemaakt aan computervredebreuk in vereniging gepleegd op 19 april 2012.
Ten aanzien van de tweede keer inloggen op 19 april 2012 in aanwezigheid van Omroep Brabant vindt de rechtbank in de zaak van verdachte [verdachte] niet wettig en overtuigend bewezen dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan computervredebreuk. Uit de bij de politie afgelegde verklaringen van verdachte en medeverdachte kan niet worden afgeleid dat verdachte daarbij direct betrokken

is geweest. Van ander bewijs is op dit punt in de zaak tegen [verdachte] niet gebleken.

Door onbevoegd in te loggen met gebruikmaking van de inloggegevens van psychiater [psychiater] is sprake van de toegang verwerven met behulp van een valse sleutel en door middel van het aannemen van een valse hoedanigheid.

De bewezenverklaring.
Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierboven uitgewerkte bewijsmiddelen, komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte

op een tijdstip op 19 april 2012 te Best tezamen en in vereniging met een ander opzettelijk en wederrechtelijk in een geautomatiseerd werk, te weten de webserver van [website], of in een deel daarvan, is binnengedrongen,

waarbij de toegang is verworven met behulp van
een valse sleutel en door het aannemen van een valse hoedanigheid,
immers heeft/hebben hij, verdachte, en/of zijn mededader meermalen,
- ingelogd op die webserver, met gebruikmaking van inloggegevens en wachtwoord, tot welk gebruik hij en zijn mededader niet gerechtigd zijn en
- vervolgens medische dossiers/gegevens bekeken.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

De strafbaarheid van het feit.
Het bewezen verklaarde levert op het in de uitspraak vermelde strafbare feit.

Hiervoor is al gemotiveerd waarom de rechtbank van oordeel is dat verdachte wederrechtelijk heeft gehandeld. De rechtbank is op diezelfde gronden van oordeel dat er geen sprake is van een strafuitsluitingsgrond wegens het ontbreken van de wederrechtelijkheid, zoals door de raadsman is aangevoerd. De rechtbank verwerpt dan ook het verweer van de raadsman.

Er zijn ook voor het overige geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van het bewezen verklaarde uitsluiten.

De strafbaarheid van verdachte.
Er zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen bewezen is verklaard.

Oplegging van straf en/of maatregel.

De eis van de officier van justitie.
- een geldboete van € 250,-- subsidiair 5 dagen hechtenis.

Een kopie van de vordering van de officier van justitie is aan dit vonnis gehecht.

Het standpunt van de verdediging.
Primair heeft de raadsman verzocht verdachte vrij te spreken dan wel te ontslaan van alle rechtsvervolging. Mocht de rechtbank toch tot een veroordeling komen, dan heeft de raadsman verzocht de geëiste straf voorwaardelijk op te leggen. In het kader van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen worden de schulden van verdachte gesaneerd. Een onvoorwaardelijke geldboete zou deze ontwikkeling kunnen doorkruisen.

Het oordeel van de rechtbank.
Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank gelet op de aard en de ernst van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan. Bij de beoordeling van de ernst van het door verdachte gepleegde strafbare feit betrekt de rechtbank het wettelijke strafmaximum en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd. Daarnaast houdt de rechtbank bij de strafbepaling rekening met de persoon, de persoonlijke omstandigheden en de draagkracht van verdachte.

De rechtbank is van oordeel dat het plegen van computervredebreuk een ernstig misdrijf is, zeker als dit wordt gedaan met de bedoeling om schade toe te brengen. In deze zaak wilde de verdachte samen met [medeverdachte] door het plegen van de feiten de door hem gesignaleerde tekortkomingen in (de beveiliging van) het computersysteem van [gegevensbeheerder] verder bekend maken. De rechtbank twijfelt op zich niet aan de goede bedoelingen van verdachte. De rechtbank is echter van oordeel dat verdachte te snel voor een te vergaande oplossing voor het door hem gesignaleerde probleem heeft gekozen. De rechtbank merkt hierbij op dat verdachte te snel heeft besloten het probleem voor te leggen aan medeverdachte [medeverdachte], in verband met diens hoedanigheid van journalist en volksvertegenwoordiger. De rechtbank heeft er wel oog voor dat verdachte tot op zekere hoogte in een kwetsbare positie verkeerde ten opzichte van de betreffende psychiater en/of diens werkgever.
Verdachte mocht er verder in beginsel op vertrouwen dat hij de door hem geconstateerde misstand bij iemand heeft gemeld, die er verder zorgvuldig mee om zou gaan. Verdachte heeft in zijn verdere handelen in belangrijke mate gevaren op het kompas van medeverdachte [medeverdachte]. Dit alles neemt de strafbaarheid van zijn gedragingen op 19 april 2012 weliswaar niet weg, maar zal wel in matigende zin worden meegenomen bij het bepalen van de hoogte van de straf.

De rechtbank is, alle omstandigheden afwegende, van oordeel dat een geldboete op zijn plaats is. Gelet op het concrete aandeel in de feiten van verdachte en de onderlinge rolverdeling tussen verdachte en medeverdachte [medeverdachte] is een beperkte geldboete in beginsel een passende bestraffing. Vanwege de zeer slechte financiële situatie van verdachte in combinatie met het feit dat verdachte is toegelaten tot de schuldsaneringsprocedure, zal de rechtbank deze geldboete geheel voorwaardelijk opleggen.

De rechtbank zal, gelet op het bovenstaande, een lichtere straf opleggen dan de door de officier van justitie gevorderde straf.

De vorderingen van de benadeelde partijen.
Ter terechtzitting heeft de raadsman van de benadeelde partijen, waarvan voegingsformulieren in dit dossier, aangegeven dat de vorderingen van de benadeelde partijen alleen zijn ingediend in de zaak van de medeverdachte [medeverdachte]. Om die reden behoeven de vorderingen van de benadeelde partijen in deze zaak geen bespreking.

Toepasselijke wetsartikelen.
De beslissing is gegrond op de artikelen:
Wetboek van Strafrecht art. 14a, 14b, 14c, 23, 24, 24c, 47, 138ab.

DE UITSPRAAK

Verklaart het ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op het misdrijf :

- medeplegen van computervredebreuk,

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Legt op de volgende straf.

- een geldboete van € 250,00 subsidiair 5 dagen hechtenis voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren.
Stelt als algemene voorwaarde dat de veroordeelde:
- zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit.

Dit vonnis is gewezen door:
mr. drs. W.A.F. Damen, voorzitter,
mr. P.A. Buijs en mr. S.J.W. Hermans, leden,
in tegenwoordigheid van L. Scholl, griffier,
en is uitgesproken op 15 februari 2013.

Mr. Buijs is buiten staat dit vonnis mede te ondertekenen.
1 Wanneer hierna wordt verwezen naar een proces-verbaal, wordt - tenzij anders vermeld - bedoeld een proces-verbaal, opgemaakt in de wettelijke vorm door daartoe bevoegde opsporingsambtenaren. Waar wordt verwezen naar bijlagen betreffen dit de bijlagen bij het proces-verbaal van de regiopolitie Brabant Zuid-Oost, gezamenlijke Recherche Eindhoven, genummerd PL 20122905.1500.83564, pag. 1 tot en met 66.
2 Verklaring [verdachte], pag. 61-62
3 Inloggegevens, pag. 66
4 Verklaring [psychiater], pag. 34-35
5 Inloggegevens, pag. 46
6 Aangifte [aangever], pag. 11-12
7 Verklaring [verdachte], pag. 62
8 Verklaring [medeverdachte], pag. 43-45
9 Inloggegevens, pag. 66
10 Inloggegevens pag. 65-66

??

??

7

[verdachte]